

Den Sanna Religionen från Gud

Abu Ameenah Bilal Philips

Innehåll

- Vilken är Guds religion?
- Religionens namn
- Gud och skapelsen
- Falska religioners budskap
- Guds religions universalitet
- Erkännandet av Gud
- Guds tecken
- Slutsats

Vilken är Guds religion?

Varje människa föds i omständigheter som hon själv inte valt. Familjens religion eller statens ideologi påtvingas henne från början av hennes existens i denna värld. När hon når tonåren är hon vanligtvis fullständigt hjärntvättad att tro att just hennes samhälles övertygelser är de korrekta som alla borde ha.

Men när vissa människor mognar och exponeras för andra trossystem börjar de ifrågasätta giltigheten i sina egna övertygelser. Sanningssökare

når ofta en punkt av förvirring när de inser att varje religion, sekt, ideologi och filosofi påstår sig vara den enda rätta vägen för människan. Alla innehåller de rimliga och goda aspekter, och alla uppmanar till goda handlingar. Så vilken är rätt? De kan inte alla vara rätt, eftersom var och en hävdar att de andra har fel. Hur ska då sanningssökaren välja den rätta vägen?

Gud gav oss alla förstånd och intellekt för att kunna fatta detta avgörande beslut. Det är det viktigaste beslutet i en människas liv. Hennes framtid beror på det. Därför måste var och en av oss opartiskt undersöka bevisen och välja det som verkar vara rätt tills ytterligare bevis framkommer.

Precis som varje annan religion eller filosofi påstår islam också att den är den enda sanna vägen till Gud. I detta avseende skiljer den sig inte från andra system. Denna skrift avser att ge några bevis för giltigheten i detta påstående. Men man måste alltid komma ihåg att man endast kan avgöra den sanna vägen genom att lägga känslor och fördomar åt sidan, eftersom de ofta förblindar oss för verkligheten. Först då kan vi använda vår Gudagivna intelligens och fatta ett rationellt och korrekt beslut.

Det finns flera argument som kan framföras för att stödja islams påstående att vara Guds sanna religion. Följande är tre av de mest uppenbara:

1. Det gudomliga ursprunget till religionens namn och dess omfattande betydelse.
2. De unika och okomplicerade läroorna om relationen mellan Gud, människan och skapelsen.
3. Det faktum att islam är universellt tillgänglig för alla människor i alla tider.

Dessa tre är grundläggande komponenter som logik och förnuft kräver för att en religion ska kunna betraktas som Guds sanna religion. De följande sidorna utvecklar dessa koncept mer i detalj.

Religionens namn

Det första man bör veta och tydligt förstå om islam är vad ordet "*Islam*" betyder. Det arabiska ordet *islam* betyder **underkastelse eller överlämnande av sin vilja till den ende sanne Guden**, på arabiska kallad *Allah*. Den som underkastar sin vilja till Gud kallas på arabiska *muslim*.

Islams namn är inte taget från en person eller ett folk, och det bestämdes

inte av senare generationer, såsom:

- Kristendomen efter Jesus Kristus
- Buddhismen efter Gotama Buddha
- Konfucianismen efter Konfucius
- Marxismen efter Karl Marx
- Judendomen efter Juda stam
- Hinduismen efter hinduerna

Islam (underkastelse till Guds vilja) är den religion som sändes till Adam, den första människan och den första profeten, och det var religionen för alla profeter som Allah sände till mänskligheten. Dess namn valdes av Gud själv och nämns tydligt i den sista skriften som Han uppenbarade för människan. I den slutliga uppenbarelsen, Koranen, säger Allah:

"Idag har jag fullkomnat er religion för er, fullbordat Min nåd över er och valt islam som er religion." (Koranen 5:3)

"Om någon önskar en annan religion än islam (underkastelse till Gud), kommer det aldrig att accepteras av honom." (Koranen 3:85)

Islam gör alltså inte anspråk på att vara en ny religion som Profeten Muhammed förde till Arabien på 600-talet, utan att vara den slutliga och fulländade formen av Guds sanna religion, sådan den ursprungligen uppenbarades för Adam och de efterföljande profeterna.

Vid denna punkt kan vi kort kommentera två andra religioner som gör anspråk på att vara den sanna vägen. Ingenstans i Bibeln finner man att Gud uppenbarade för Moses folk eller deras efterkommande att deras religion heter *judendom*, eller att Jesu följare skulle kalla sin religion *kristendom*. Dessa namn har alltså ingen gudomlig källa eller sanktion. Det var först långt efter Jesu död som namnet *kristendom* gavs till hans religion.

Vad var Jesu religion i verkligheten?

{qluetip title=[1]}Både namnet "Jesus" och titeln "Kristus" är härledda från hebreiska ord via latin och grekiska. "Jesus" är den engelska och latinska formen av grekiskans *Iesous*, som på hebreiska är *Yeshua* eller

Yehoshua (Joshua). "Christos" är den grekiska översättningen av hebreiskans *Messiah*, som betyder "den smorde".{/qluetip}

Hans religion återspeglades i hans läror, som han uppmanade sina följare att acceptera som vägledande principer i deras relation till Gud. I islam är Jesus en profet sänd av Allah, och hans arabiska namn är *Isa*. Liksom profeterna före honom kallade han människorna att underkasta sig Guds vilja — vilket är exakt vad islam innebär.

Till exempel står det i Nya testamentet att Jesus lärde sina följare att be så här:

"Fader vår som är i himlen, helgat vare ditt namn. Må din vilja ske på jorden såsom i himlen." (*Lukas 11:2 / Matteus 6:9-10*)

Detta betonades av Jesus i flera uttalanden i evangelierna. Han lärde till exempel att endast de som underkastar sig Guds vilja kommer att ärva paradiset:

"Ingen som säger till mig 'Herre, Herre' ska komma in i Guds rike, utan den som gör min Faders vilja i himlen." (*Matteus 7:21*)

Jesus klargjorde också att han själv underkastade sig Guds vilja:

"Jag kan inte göra något av mig själv. Jag dömer som jag hör, och min dom är rättvis, för jag söker inte min egen vilja utan Hans vilja som har sänt mig." (*Johannes 5:30*)

Det finns många rapporter i evangelierna som visar att Jesus tydligt klargjorde för sina följare att han inte var den ende sanne Guden. Till exempel, när han talade om den yttersta dagen, sade han:

"Ingen känner den dagen eller timmen, inte ens änglarna i himlen, inte Sonen, utan endast Fadern." (*Markus 13:32*)

Således lärde Jesus — liksom profeterna före honom och den ende profet som kom efter honom — islams religion: underkastelse till den ende sanne

Gudens vilja.

Gud och skapelsen

Eftersom den fullständiga underkastelsen av människans vilja till Gud utgör själva essensen av dyrkan, är huvudbudskapet i Guds gudomliga religion, islam, dyrkan av Gud allena. Det kräver också att man undviker all form av dyrkan riktad till någon person, plats eller sak annan än Gud. Eftersom allt annat än Gud — Skaparen av alla ting — är Guds skapelse, kan man säga att islam i sin kärna kallar människan bort från att dyrka skapelsen och inbjuder henne att dyrka endast sin Skapare. Han är den ende som förtjänar människans dyrkan, eftersom det endast är genom Hans vilja som böner besvaras.

Följaktligen, om en människa ber till ett träd och hennes bön besvaras, är det inte trädet som besvarar hennes bön, utan Gud, som låter de omständigheter hon bad om inträffa. Man kan säga: "Det är självklart." Men för träd-dyrkare är det kanske inte så. På samma sätt besvaras inte böner till Jesus, Buddha, Krishna, Sankt Kristoffer, Sankt Lukas eller till och med till Muhammed — utan de besvaras av Gud.

Jesus sade inte till sina följare att dyrka honom, utan att dyrka Gud, såsom Koranen säger:

"Och när Allah säger: 'O Jesus, Marias son! Sade du till människorna: Dyrka mig och min mor som två gudar vid sidan av Allah?' Han kommer att säga: 'Prisad vare Du! Jag kunde aldrig säga det jag inte hade rätt till.'" (Koranen 5:116)

Inte heller dyrkade Jesus sig själv när han dyrkade — utan han dyrkade Gud. I evangelierna rapporteras Jesus ha sagt:

"Det står skrivet: 'Herren, din Gud, skall du tillbe och endast Honom skall du tjäna.'" (Lukas 4:8)

Detta grundläggande princip återfinns i Koranens öppningskapitel, Surah al-Fatihah, vers 4:

"Dig allena dyrkar vi och Dig allena ber vi om hjälp."

På ett annat ställe i den slutliga uppenbarelsen, Koranen, säger Gud:

”Och er Herre säger: ’Anropa Mig, så skall Jag besvara er.’”
(Koranen 40:60)

Det är värt att betona att islams grundbudskap — dyrkan av Gud allena — också förkunnar att Gud och Hans skapelse är två helt skilda verkligheter. Gud är varken lik sin skapelse eller en del av den, och skapelsen är varken lik Honom eller en del av Honom.

Detta kan verka självklart, men människans dyrkan av skapelsen istället för Skaparen bygger till stor del på okunnighet eller försummelse av denna princip. Tron att Guds väsen finns överallt i skapelsen, eller att Hans gudomliga närvaro finns eller har funnits i delar av skapelsen, har gett människor en ursäkt att dyrka skapelsen och kalla det ”dyrkan av Gud”. Men islams budskap, såsom det fördes av Guds profeter, är att dyrka endast Gud och undvika dyrkan av Hans skapelse — direkt eller indirekt. I Koranen säger Gud tydligt:

”Vi har sannerligen sänt till varje folk en profet med budskapet:
’Dyrka Mig och undvik falska gudar.’” (Koranen 16:36)

När avgudadyrkare tillfrågas varför de böjer sig inför avgudar som människor har skapat, svarar de nästan alltid att de inte dyrkar själva stenen, utan Gud som är ”närvarande” i den. De hävdar att stenen bara är en fokuspunkt för Guds väsen och inte Gud själv.

Den som accepterar idén att Gud på något sätt är närvarande i sin skapelse måste logiskt acceptera detta argument för avgudadyrkan. Men den som förstår islams grundbudskap och dess konsekvenser skulle aldrig acceptera avgudadyrkan, oavsett hur den rättfärdigas.

De som genom historien har påstått sig vara gudomliga har ofta baserat sina anspråk på den felaktiga tron att Gud är närvarande i människan. Ett steg längre hävdar de att Gud är mer närvarande i dem än i andra, och att människor därför bör underkasta sig dem och dyrka dem som Gud i person eller som Gud koncentrerad i deras person.

På samma sätt har de som tillskrivit andra gudomlighet efter deras död funnit bördig mark bland dem som accepterar den falska tron att Gud finns i människan.

Det borde nu vara helt klart att den som förstått islams grundbudskap och

dess konsekvenser aldrig skulle kunna acceptera att dyrka en annan människa under några omständigheter. Guds religion är i sin kärna en tydlig kallelse till dyrkan av Skaparen och avvisandet av skapelsedyrkan i alla former.

Detta är innebörden av islams motto:

"La ilaha illa Allah"

(Det finns ingen gud utom Allah)

Den uppriktiga uttalandet av denna fras och accepterandet av dess innebörd för en människa in i islams gemenskap, och uppriktig tro på den garanterar paradiset. Den sista profeten i islam rapporteras ha sagt:

"Den som säger: 'Det finns ingen gud utom Allah och dör med denna tro kommer att träda in i paradiset.'"

Tron på denna trosbekännelse kräver att man underkastar sin vilja till Gud på det sätt som Guds profeter lärde. Det kräver också att den troende överger dyrkan av falska gudar.

Budskapet hos falska religioner

Det finns så många sekter, kulter, religioner, filosofier och rörelser i världen, som alla påstår sig vara den rätta vägen eller den enda sanna vägen till Gud! Hur kan man avgöra vilken som är korrekt, eller om faktiskt alla är korrekta? Ett sätt att finna svaret är att rensa bort de ytliga skillnaderna i lärorna hos de olika som gör anspråk på den yttersta sanningen, och identifiera det centrala objekt för dyrkan som de kallar till — direkt eller indirekt.

Falska religioner har alla en grundläggande idé gemensamt när det gäller Gud:

De påstår antingen att alla människor är gudar, eller att specifika människor var Gud, eller att naturen är Gud, eller att Gud är en produkt av människans fantasi.

Således kan man säga att det grundläggande budskapet hos falska religioner är att Gud kan dyrkas i form av Hans skapelse. Falsk religion inbjuder människan till att dyrka skapelsen genom att kalla skapelsen eller någon aspekt av den för Gud.

Till exempel: profeten Jesus kallade sina följare till att dyrka Gud, men de som idag påstår sig vara Jesu följare kallar människor till att dyrka Jesus och hävdar att han var Gud. Buddha var en reformator som introducerade ett antal humanistiska principer i Indiens religion. Han gjorde inte anspråk på att vara Gud, och han uppmanade inte sina följare att dyrka honom.

Ändå har de flesta buddhister utanför Indien idag tagit honom som Gud och faller ned inför avgudabilder skapade efter deras föreställning om hans gestalt.

Genom att använda principen att identifiera **objektet för dyrkan** kan vi lätt avslöja falska religioner och deras konstruerade ursprung. Som Gud säger i Koranen:

"Allt som ni dyrkar vid sidan av Honom är endast namn som ni och era förfäder har hittat på, för vilka Allah inte har sänt ner någon auktoritet. Domen tillhör endast Allah. Han har befallt att ni ska dyrka Honom. Det är den rätta religionen, men de flesta människor vet inte." (Koranen 12:40)

Man kan invända att alla religioner lär ut goda saker, så varför skulle det spela någon roll vilken man följer? Svaret är att alla falska religioner lär ut det största onda: **dyrkan av skapelsen**.

Skapelsedyrkan är den största synd en människa kan begå, eftersom den motsäger själva syftet med hennes skapelse. Människan skapades för att dyrka Gud allena, som Allah uttryckligen säger i Koranen:

"Jag har endast skapat jinner och människor för att de ska dyrka Mig." (Koranen 51:56)

Följaktligen är dyrkan av skapelsen — som är kärnan i avgudadyrkan — den enda oförlåtliga synden. Den som dör i detta tillstånd av avgudadyrkan har förseglat sitt öde i nästa liv. Detta är inte en åsikt, utan ett uppenbarat faktum som Gud klargör i sin slutliga uppenbarelse till människan:

"Sannerligen, Allah förlåter inte att man sätter medhjälpare vid Hans sida, men Han förlåter vad som är mindre än detta för den Han vill." (Koranen 4:48 och 116)

Guds religions universalitet

Eftersom konsekvenserna av att följa en falsk religion är så allvarliga,

måste Guds sanna religion ha varit universellt förståelig och universellt tillgänglig i det förflutna, och den måste fortsätta att vara förståelig och tillgänglig i all framtid över hela världen. Med andra ord kan Guds sanna religion inte vara begränsad till ett enda folk, en enda plats eller en enda tidsperiod. Det är inte heller logiskt att en sådan religion skulle införa villkor som inte har något att göra med relationen mellan människan och Gud, såsom dop, tro på en människa som frälsare eller mellanhänder. I islams centrala princip och dess definition (att överlämna sin vilja till Gud) ligger rötterna till islams universalitet. När en människa inser att Gud är en och skild från sin skapelse och underkastar sig Gud, blir hon muslim i kropp och själ och är berättigad till paradiset.

Följaktligen kan vem som helst, när som helst, i världens mest avlägsna regioner, bli muslim — en följare av Guds religion, islam — genom att helt enkelt överge dyrkan av skapelsen och vända sig till Gud allena. Det bör dock noteras att för att faktiskt underkasta sig Guds vilja måste man ständigt välja mellan rätt och fel. Människan är nämligen utrustad av Gud med förmågan att inte bara skilja mellan rätt och fel, utan också att välja mellan dem. Dessa Gudagivna förmågor innebär ett viktigt ansvar: människan är ansvarig inför Gud för de val hon gör. Därav följer att människan bör göra sitt yttersta för att göra gott och undvika det onda. Dessa koncept uttrycks i den slutliga uppenbarelsen på följande sätt:

”Sannerligen, de som tror (på Koranen), och de som följer den judiska tron, och de kristna, och sabierna (ängel- och stjärndyrkare) — alla som tror på Allah och den Yttersta dagen och gör rättfärdiga handlingar, för dem finns deras belöning hos deras Herre. De ska inte känna fruktan och inte heller sörja.”
(Koranen 2:62)

Om de, av vilken anledning det än må vara, misslyckas med att acceptera det slutliga budskapet efter att det tydligt förklarats för dem, kommer de att vara i stor fara. Den sista Profeten sade:

”Den bland judarna och de kristna som hör talas om mig men inte bekräftar sin tro på det jag har kommit med och dör i detta tillstånd, kommer att vara bland Helvetets invånare.” (Sahih Muslim, eng. övers., vol. 1, s. 91, nr 284)

Erkännandet av Gud

Frågan som uppstår här är: Hur kan alla människor förväntas tro på den ende sanne Guden, med tanke på deras olika bakgrunder, samhällen och kulturer? För att människor ska kunna hållas ansvariga för att dyrka den ende sanne Guden måste de alla ha tillgång till kunskap om Honom. Den slutliga uppenbarelsen lär att alla människor har erkännandet av den ende sanne Guden inpräntat i sina själar som en del av deras natur, med vilken de är skapade.

I Koranens sjunde kapitel (al-A'raf, verserna 172-173) förklarar Gud att när Han skapade Adam lät Han alla Adams efterkommande komma till existens, och Han tog ett löfte från dem och sade:

"Är Jag inte er Herre?"

Varpå de alla svarade:

"Jo, vi vittnar om det."

Allah förklarade sedan varför Han lät hela mänskligheten vittna om att Han är deras Skapare och den ende sanne Gud som är värd att dyrkas. Han sade:

"Detta för att ni inte på Uppståndelsens dag ska säga: 'Vi var sannerligen omedvetna om detta.'" (Koranen 7:172)

Det vill säga: vi kan inte på den dagen hävda att vi inte hade någon aning om att Allah var vår Gud, eller att ingen berättade för oss att vi endast skulle dyrka Allah allena.

Allah fortsätter:

"Eller för att ni inte ska säga: 'Det var våra förfäder som satte medhjälpare vid Allahs sida, och vi är bara deras efterkommande. Ska Du då förgöra oss för vad lögnarna gjorde?'" (Koranen 7:173)

Således föds varje barn med en naturlig tro på Gud och en medfödd benägenhet att dyrka Honom allena. Denna medfödda tro och benägenhet kallas på arabiska fitrah.

Profeten Muhammed rapporterade att Allah sade:

"Jag skapade Mina tjänare i den rätta religionen, men djävlna förde dem vilse."

Profeten sade också:

"Varje barn föds i ett tillstånd av fitrah. Sedan gör hans föräldrar honom till jude, kristen eller zoroastrier."

Om barnet lämnades ensamt skulle det dyrka Gud på sitt eget sätt, men

alla barn påverkas av sin omgivning. Precis som barnet underkastar sig de fysiska lagar som Allah har lagt i naturen, underkastar sig dess själ naturligt faktumet att Allah är dess Herre och Skapare. Men om föräldrarna försöker få barnet att följa en annan väg, är barnet inte starkt nog i livets tidiga skeden för att motstå eller motsätta sig sina föräldrars vilja.

I sådana fall är den religion barnet följer en fråga om sed och uppfostran, och Gud håller inte barnet ansvarigt eller straffar det för denna religion fram till en viss punkt i dess liv.

Guds tecken

Under människans hela liv, från barndomen tills hon dör, visas tecken på den ende sanne Guden för henne — i jordens alla hörn och i hennes egen själ — tills det blir klart att det endast finns en enda sann Gud (Allah). Gud säger i Koranen:

”Vi skall visa dem Våra tecken i horisonterna och i deras egna själar, tills det blir uppenbart för dem att detta är sanningen.”
(Koranen 41:53)

Följande är ett exempel på hur Gud genom ett tecken visade en man felaktigheten i hans avgudadyrkan:

I den sydöstra delen av Amazonasdjungeln i Brasilien, Sydamerika, reste en primitiv stam en ny hydda för att hysa sin huvudavgud Snatch, som representerade skapelsens högste gud. Nästa dag gick en ung man in i hyddan för att visa vördnad inför guden, och medan han låg i prostration inför det han hade lärt sig var hans Skapare och Försörjare, smög en skabbig, loppsmittad hund in i hyddan. Den unge mannen tittade upp i tid för att se hunden lyfta på benet och urinera på avguden.

Upprörd jagade den unge mannen ut hunden ur templet; men när hans vrede lagt sig insåg han att avguden inte kunde vara universums Herre. Gud måste finnas någon annanstans, drog han slutsatsen. Hur märkligt det än kan verka var hundens urinering på avguden ett tecken från Gud för denne unge man. Detta tecken bar det gudomliga budskapet att det han dyrkade var falskt. Det befriade honom från att slaviskt följa sin traditionellt inlärdä dyrkan av en falsk gud. Som ett resultat fick denne man ett val: att söka den sanne Guden eller fortsätta i sina villfarelser.

Allah nämner profeten Abrahams sökande efter Gud som ett exempel på hur de som följer Hans tecken blir rätt vägleda:

”Så visade Vi Abraham himlarnas och jordens riken, för att han skulle bli en av dem som har visshet.

När natten sänkte sig över honom såg han en stjärna. Han sade: 'Detta är min Herre.' Men när den gick ned sade han: 'Jag älskar inte sådant som försvinner.'

När han såg månen stiga upp i sin glans sade han: 'Detta är min Herre.' Men när den gick ned sade han: 'Om inte min Herre vägleder mig kommer jag sannerligen att höra till de vilsegångna.'

När han såg solen stiga upp i sin prakt sade han: 'Detta är min Herre; detta är det största.' Men när den gick ned sade han: 'O mitt folk! Jag är sannerligen fri från det ni sätter vid Allahs sida. Jag har vänt mitt ansikte, uppriktigt och helt, mot Honom som har skapat himlarna och jorden, och jag skall aldrig sätta medhjälpare vid Allahs sida.'”

(Koranen 6:75-79)

Som tidigare nämnts har profeter sänts till varje nation och stam för att stödja människans naturliga tro på Gud och hennes medfödda benägenhet att dyrka Honom, samt för att bekräfta den gudomliga sanningen i de dagliga tecken som Gud uppenbarar. Även om mycket av profeternas läror har förvanskats, har delar som avslöjar deras gudainspirerade budskap förblivit oförändrade och tjänat till att vägleda mänskligheten i valet mellan rätt och fel.

Inflytandet av gudainspirerade budskap genom tiderna kan ses i:

- **De tio budorden** i judendomens Torah, senare införlivade i kristendomens lära
- **Lagstiftning mot mord, stöld och äktenskapsbrott** i de flesta samhällen, både i forntid och nutid

Som ett resultat av Guds tecken till mänskligheten genom tiderna, kombinerat med Hans uppenbarelse genom Hans profeter, har hela mänskligheten fått möjlighet att erkänna den ende sanne Guden.

Följaktligen kommer varje själ att hållas ansvarig för sin tro på Gud och sitt accepterande av Guds sanna religion — nämligen islam — vilket innebär total underkastelse till Allahs vilja.

Slutsats

Den föregående framställningen har visat att namnet på religionen islam uttrycker islams mest centrala princip — **underkastelse till Gud** — och att namnet "Islam" inte valdes av människor, utan av Gud, enligt islams heliga skrifter. Det har också visats att islam ensam lär ut Guds unikhet och Hans egenskaper, och befäller dyrkan av Gud allena utan mellanhänder. Slutligen, på grund av den gudomligt nedlagda benägenheten hos människan att dyrka Gud, och de tecken som Gud genom tiderna har uppenbarat för varje individ, kan islam uppnås av alla människor vid alla tider.

Kort sagt: betydelsen av namnet *Islam* (underkastelse till Gud), islams grundläggande erkännande av Guds unikhet och islams tillgänglighet för hela mänskligheten i alla tider stödjer övertygande islams påstående att — från tidens början, oavsett på vilket språk det uttryckts — islam ensam har varit och kommer att förbli **Guds sanna religion**.

Som avslutning ber vi Allah, den Upphöjde, att hålla oss på den rätta väg som Han har väglett oss till, och att skänka oss Sin välsignelse och barmhärtighet, för Han är sannerligen den Mest Barmhärtige. All pris tillhör Allah, världarnas Herre, och frid och välsignelser över Profeten Muhammed och över alla Guds profeter och deras rättfärdiga följare.